

sammen var enige om – hvem kan være uenig i det? spurgte statsministeren – understreger endnu mere, at statsministeren og jeg er fuldstændig enige i det spørgsmål. Det takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg fornemmede en vis irritation i statsministerens svar på mit spørgsmål om miljø. Jeg kunne mærke, at statsministeren følte, jeg skød regeringen nogle intentioner på dette område i skoene, som ikke var retfærdige. Det beklager jeg.

Men jeg forstod slet ikke statsministerens afvisning af de tal, jeg bragte frem, for statsministeren lægger meget vægt på fakta, og fakta er, at Mifresta-rammen er væk. Den ville ifølge forslaget have været på små 1,5 mia. – 1,435, hvis ikke jeg husker helt forkert.

Faktum er også, at der er skåret sammenlagt 800 mio. kr. på Miljøministeriet og dertil hørende områder. Faktum er også, at alle puljer om vedvarende energi er skåret væk. Det er slet ikke til diskussion i og for sig. Jeg synes bare, at det ville være rart at få det bekræftet af statsministeren, fordi der er blevet sået tvivl om det i dag. Men det er fakta.

Så vil jeg slet ikke blive rodet ud i store diskussioner om, hvad intentionerne bag det har været. Jeg tror gerne, at statsministerens hjerte bløder for miljøet, men det er lidt svært at få til at hænge sammen med den politik, som faktisk bliver ført. Derfor: Mener statsministeren alvorligt, at han ikke vil benægte fakta?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Nu får statsministeren ordet, og derefter går vi i gang med anden runde. Første taler i anden runde er hr. Frank Jensen.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg føler alene trang til at sige til hr. Ole Stavad – og jeg gør det uden på nogen måde at ville ødelægge hr. Ole Stavads gode humør – at hr. Ole Stavad altså nu prøver at lægge mig en hel masse i munden, som jeg ikke på noget tidspunkt har sagt eller ment.

Jeg vil bare gøre det kort ved at sige til hr. Ole Stavad, at jeg altså ikke på nogen måde vil foregribe den betænkning, der nu kommer fra Strukturkommissionen. Hr. Ole Stavad sagde, at han følte, at vi var fuldstændig enige, men nu er jeg ikke fuldstændig klar over, hvad hr. Ole Stavads holdninger egentlig dybest set er, eller om

Socialdemokratiet har taget stilling til, hvad strukturen fremover skal være på det kommunale område, så alene af den grund tør jeg altså ikke skrive under på sådan en blankocheck.

Jeg ville sætte stor pris på, om det kunne lade sig gøre at få en bred enighed om den kommende struktur, bestemt. Men det er altså min klare opfattelse, at hr. Ole Stavad her har prøvet at tage mig til indtægt for synspunkter, som ligger ud over bæreevnen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Frank Jensen og derefter hr. Holger K. Nielsen.

Frank Jensen (S):

Statsministeren har nu også fået kigget på tallene, og vi er enige om, at der er forskel på løbende og faste priser, så lad os lægge det der historiske forløb om folkeskolen bag os. Jeg kan forstå, at statsministeren har været nede i arkiverne helt tilbage til KL-aftaler fra 1999 for at finde formuleringer, der kan bruges til at rive os noget i næsen her i dag.

Jeg vil bare sige for Socialdemokratiets vedkommende, uanset gamle KL-aftaler med sidebilag fra 1999, til det, som finansministeren har formuleret om, at vi kan proppe 30.000 ekstra børn ind i eksisterende klasser uden ekstra lærere, fordi børnene har godt af at få nogle flere legekammerater, at det er vi ikke enige i. De 30.000 ekstra børn i folkeskolen frem til 2008 mener vi bør udløse ekstra lærere. Så er det sagt. Det er Socialdemokratiets klare opfattelse.

KL 22.30

Når det så er sagt, skal jeg vende mig til det afsnit, statsministeren havde i sin replik til os, vedrørende børneområdet og ikke mindst børnefamilieydelsen koblet over til vores forslag om at lave en maksimal takst for pasning af børn i daginstitutioner.

Nu er tiden så fremskreden, at jeg tror, det vil være utidigt over for resten af Tinget, at vi står her og gennemgår konkrete familieeksempler på vindere og tabere i en omlægning af skattesystemet over til daginstitutionstakster og over til børnefamilieydelsen. Så vi vil simpelt hen foreslå statsministeren, at vi forelægger en række konkrete familieeksempler, som regeringens medarbejdere får lov at regne igennem, og så kan vi se, hvordan det falder ud.

Men jeg skal sige til statsministeren, at de forudsætninger, statsministeren lagde til grund for vores forslag om en maksimal takst på 1.000 kr.